

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: F. L.
bytem N., X. S.

proti

žalovanému: Český úřad zeměměřický a katastrální
sídlem Pod sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Českého úřadu zeměměřického a katastrálního
ze dne 25. 5. 2018, č. j. ČÚZK-04884/2018-1

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a obsah žaloby

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Českého úřadu zeměměřického a katastrálního (dále jen „žalovaný“) ze dne 25. 5. 2018, č.j. ČÚZK-04884/2018-1 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, personálního odboru ze dne 4. 4. 2018, č. j. ČÚZK-13914/2017-12 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Tímto rozhodnutím bylo žalobci podle § 15 odst. 3 zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví, ve znění účinném od 1. 7. 2017 (dále též jen „zeměměřický zákon“) odejmuto na dobu dvanácti měsíců úřední oprávnění pro ověřování geometrického plánu, kopie geometrického plánu, upřesněného přidělového plánu, nového souboru geodetických informací katastru nemovitostí a dokumentace o

vytyčení hranice pozemku [§ 13 odst. 1 písm. a) zeměměřického zákona], které mu předtím udělil Český úřad zeměměřický a katastrální rozhodnutím ze dne 1. 9. 1995, č.j. 4005/1995-12 (dále jen „Oprávnění“), a to pro opakované spáchání přestupku na úseku zeměměřictví ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) a § 17c zeměměřického zákona.

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že Český úřad zeměměřický a katastrální (dále také jen „ČÚZK“) nijak neposuzoval závažnost provinění, obsah vyjádření a odvolání a pouze konstatoval, že byly naplněny zákonné podmínky.
3. Žalobce dále uvedl, že proti vydaným rozhodnutím využil opravných prostředků, v rozhodnutích však byly vypořádány pouze některé vybrané části námitek a stále byly opisovány totožné obecné formulace. Podle žalobce se závazné právní předpisy pro katastr nemovitostí těžko aplikují pro specifické případy a právní názor každého subjektu je jiný, přičemž Metodické návody žalovaného jsou aktualizovány s velkým časovým odstupem nebo vůbec. Žalobce je přesvědčen o tom, že porušení právních norem z nedbalosti a formálního charakteru při zpracování výsledků zeměměřické činnosti, při kterém nedošlo k žádné škodě ani poškození práv vlastníků, kdy podle dokumentace žádný správní orgán nerozhodoval, nebylo závažným důvodem k odejmutí úředního oprávnění.
4. V prvním případě byl žalobci vytýkán v protokole o projednání č. j. ZKI CB-P-/239/2015-12 neodborný postup, kdy ve věci bylo vydáno rozhodnutí (*rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích ze dne 29. 7. 2015, č.j. ZKI CB-P-3/239/2015-12 ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 10. 2015, č.j. ČÚZK-14002/2015-21/R*) proti kterému podal odvolání, neboť nebyla vypořádána námitka k protokolu o dohledu a dále by rozváděny obecné relevantní úvahy, které se nestaly. Zároveň podle žalobce nebyla některá zjištění jednoznačně definována a nebylo možné vycházet ze stanovisek ČÚZK, neboť ty nebyly pro veřejnost dostupné.
5. Dále žalobce uvedl, že mu byl vytýkán neodborný postup spočívající v porušení právních norem (*rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích ze dne 18. 5. 2017, č. j. ZKI CB-P-1/109/2017-9 ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 8. 2017, č. j. ČÚZK-08452/2017-21/R*). Podle žalobce z podaných námitek k dohledu, vyjádření při ústním jednání a podaného odvolání proti rozhodnutí bylo zřejmé, že zjištěné nedostatky v dokumentaci nebyly učiněny za účelem ošizení zpracování, obcházení předpisů nebo nedbalosti, ale z důvodu nejednoznačné definice v předpisech či nejednoznačného výkladu.

II. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

6. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba zamítnuta. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní námítka směřují převážně proti pravomocným rozhodnutím Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích (dále jen „Inspektorát“), kterými byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků na úseku zeměměřictví. Krom toho žalobce namítl, že žalovaný neposuzoval závažnost provinění, obsah vyjádření a odvolání a pouze konstatoval, že byly naplněny zákonné podmínky. Podle žalovaného však ze spisového materiálu vyplývá, že ze strany žalobce došlo k opakovanému spáchání přestupku na úseku zeměměřictví, a správní orgán I. stupně tak neměl jinou možnost než úřední oprávnění žalobci odejmout. Zákonným důvodem pro odejmutí úředního oprávnění je opakované spáchání přestupku na úseku zeměměřictví, a to bez ohledu na jeho závažnost. Podle

žalovaného i méně závažný přestupek na úseku zeměměřictví, pokud je spáchán opakovaně, nutně vede k odejmutí úředního oprávnění. Vyjádření a námitky žalobce uplatněné v rozkladu (převážně směřující proti již pravomocným rozhodnutím Inspektorátu) nemohly ovlivnit skutečnost, že k odejmutí úředního oprávnění došlo v souladu se zeměměřickým zákonem. Závažnost přestupků žalobce byla zohledněna při stanovení doby, na kterou bylo žalobci Oprávnění odejmuto – tj. na dobu 12 měsíců (v rozsahu pětiny maximální možné stanovené doby pro odejmutí úředního oprávnění).

7. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného nad rámec již uvedeného zdůraznil, že jednal nestranně a vyjádření žalovaného je zavádějící. Závažnost přestupku byla zohledněna při stanovení doby, na kterou bude úřední oprávnění odejmuto, podle žalobce se však ve skutečnosti jednalo o trvalé odejmutí, jelikož po uplynutí doby se oprávnění držiteli nevrátí. Podle žalovaného je zákonný trest za opakovaný přestupek, podle žalobce se však v prvním případě jednalo nikoliv o přestupek, ale o jiný správní delikt. Dvojí porušení povinností se považuje za opakovaný přestupek, ačkoliv nešlo o opakovaná stejná pochybení. Ve druhém případě byl žalobce potrestán za nepoukázání na chybu katastrální mapy, ačkoliv ji při ústním projednání katastrální pracoviště katastru odmítlo opravit, což odvolací orgán označil za hypotézu. Podle žalobce bylo výchovné a dostatečné udělení pokuty, neboť v ani jednom případě nedošlo k žádné škodě a nedošlo k zápisu chybných ani pochybných údajů do katastru nemovitostí. Podle žalobce bylo zákonem myšleno odebrání oprávnění jen za závažné pochybení, neboť pokud by se přihlíželo ke každé formální chybě, muselo by dojít k odebrání většiny oprávnění. Porušení právních norem z nedbalosti a formálního charakteru, kterým nedošlo k žádné škodě, nemůže být závažným důvodem k odejmutí Oprávnění.
8. Žalobce dodal, že k vydaným rozhodnutím využil všech opravných prostředků a oznámením, že se proti rozhodnutím nelze odvolat, byl uveden v omyl.

III. Posouzení věci soudem

9. Soud úvodem konstatuje, že žalobce v žalobě sice navrhl zrušit rozhodnutí Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 4. 4. 2018, č. j. ČÚZK-131914/2017-12, tedy rozhodnutí správního orgánu I. stupně, avšak zároveň uvedl, že mu dne 11. 6. 2018 bylo doručeno rozhodnutí ČÚZK o zamítnutí rozkladu ve věci odejmutí úředního oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřických činností a že proti tomuto rozhodnutí podává žalobu. Soud ze spisového materiálu následně ověřil, že dne 11. 6. 2018 bylo žalobci doručeno právě napadené rozhodnutí. Je tedy nepochybné, že žalobce žalobou napadá rozhodnutí uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku. Podaná žaloba tedy obsahuje náležitosti podle § 71 s. ř. s., včetně označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení žalobci [§ 71 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].
10. Dále soud nemohl přehlédnout, že podstatná část žalobcových námitek (viz námitky uvedené v odstavci 3 až 5 tohoto rozsudku) směřuje proti rozhodnutí Inspektorátu ze dne 29. 7. 2015, č. j. ZKI CB-P3/239/2015-12, jež nabylo právní moci dne 15. 10. 2015, ve spojení s rozhodnutím ČÚZK ze dne 8. 10. 2015, č. j. ČÚZK-14002/2015-21/R a proti rozhodnutí Inspektorátu ze dne 18. 5. 2017, č. j. ZKI CB-P-1/109/2017-9, jež nabylo právní moci dne 9. 8. 2017, ve spojení s rozhodnutím ČÚZK ze dne 7. 8. 2017, č. j. ČÚZK-08452/2017-21/R.

11. Podle rozhodnutí Inspektorátu ze dne 29. 7. 2015, č. j. ZKI-CB-P-3/239/2015-12 se žalobce dopustil porušení pořádku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 1 písm. c) bod 1. zákona o zeměměřictví ve znění účinném do 30. 6. 2017 tím, že se dopustil jiného správního deliktu na úseku zeměměřictví tak, že ověřil výsledky zeměměřických činností u zakázek č. 290-18/2015, katastrální území (dále jen „k. ú.“) Vrbno, č. 3444-9/2015, k. ú. Strakonice a č. 193-16/2014, k. ú. Přední Zborovice, a nedodržel přitom povinnosti stanovené zákonem o zeměměřictví pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky. Žalobci byla udělena pokuta ve výši 5 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém bylo rozhodnuto žalovaným dne 8. 10. 2015, č. j. ČÚZK-14002/2015-21/R tak, že bylo potvrzeno odvoláním napadené rozhodnutí a odvolání žalobce bylo zamítnuto. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 10. 2015.
12. Podle rozhodnutí Inspektorátu ze dne 18. 5. 2017, č. j. ZKI CB-P-1/109/2017-9 se žalobce dopustil porušení pořádku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 1 písm. c) bod 1. zákona o zeměměřictví ve znění účinném do 30. 6. 2017 tím, že se z nedbalosti dopustil jiného správního deliktu na úseku zeměměřictví tak, že ověřil dne 19. 4. 2016 výsledek zeměměřické činnosti u zakázky č. 243-20/2016, k. ú. Mečichov a nedodržel přitom povinnosti stanovené zákonem o zeměměřictví pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky. Žalobci byla udělena pokuta ve výši 15 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém bylo rozhodnuto žalovaným dne 7. 8. 2017, č.j. ČÚZK-08452/2017-21/R tak, že bylo potvrzeno odvoláním napadené rozhodnutí a odvolání žalobce bylo zamítnuto. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 8. 2017.
13. Soudu není z obsahu spisu ani z jeho úřední činnosti známo, že by proti těmto rozhodnutím, o kterých byla vedena samostatná správní řízení, podal žalobce žalobu ke správnímu soudu. V aktuální věci však žalobce zcela jednoznačně napadá rozhodnutí ve věci odejmutí Oprávnění na dobu dvanácti měsíců, nikoliv rozhodnutí Inspektorátu o spáchání jiného správního deliktu, resp. přestupku, proti kterým směřuje podstatná část žalobních námitek. Pokud měl žalobce za to, že byl na svých právech zkrácen již rozhodnutími Inspektorátu, resp. následnými rozhodnutími o odvolání, mohl v těchto věcech podle § 65 odst. 1 s. ř. s. podat k soudu samostatné žaloby. Žalobce tak zjevně neučinil. Na uvedená rozhodnutí je tak nutno vztáhnout zásadu presumpce správnosti správních aktů. Soud v aktuální věci není oprávněn přezkoumávat zákonnost těchto rozhodnutí, a námitkami vztahujícími se k rozhodnutím Inspektorátu a navazujících rozhodnutí o odvolání se tedy nemůže zabývat, neboť se mýjí s vymezeným rozsahem soudního přezkumu v této věci.
14. Městský soud v Praze tedy v rozsahu žalobních bodů přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].
15. Podle § 15 odst. 3 zeměměřického zákona *úřad odejme fyzické osobě úřední oprávnění při opakovaném spáchání přestupku na úseku zeměměřictví, nejvýše na dobu pěti let.*
16. Podle § 17b odst. 1 písm. c) bod 1 zeměměřického zákona ve znění účinném do 30.6.2017 *jiného správního deliktu na úseku zeměměřictví se dopustí fyzická osoba, které bylo uděleno*

úřední oprávnění, jestliže nedodržuje podmínky nebo povinnosti stanovené tímto zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo základní státní mapové dílo.

17. Podle § 17b odst. 2 písm. a) zeměměřického zákona *fyzická osoba, které bylo uděleno úřední oprávnění, se dopustí přestupku tím, že nedodržuje podmínky nebo povinnosti stanovené tímto zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo základní státní mapové dílo.*
18. Podle § 17c zeměměřického zákona *opakovaným spácháním přestupku na úseku zeměměřictví se rozumí porušení povinnosti podle tohoto zákona, jehož se osoba dopustila v době do 3 let od právní moci rozhodnutí, kterým mu byla uložena pokuta za předchozí přestupek na úseku zeměměřictví.*
19. Podle § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky *na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.*
20. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalobce namítal, že žalovaný neposuzoval závažnost provinění, obsah vyjádření a odvolání a pouze konstatoval, že byly naplněny zákonné podmínky.
21. Co se týče posuzování obsahu námitek uvedených ve vyjádření žalobce k zahájení řízení ze dne 18. 1. 2018 a v odvolání (*žalobce měl zřejmě na mysli rozklad ze dne 24. 4. 2018, pozn. soudu*), soud musí souhlasit se žalovaným, že stejně jako v podané žalobě, tak i ve vyjádření k žalobě i v rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podstatná část námitek směřovala proti samostatným rozhodnutím Inspektorátu, resp. navazujícím rozhodnutím o odvolání, kterými byly žalobci uloženy pokuty za spáchání jiného správního deliktu. Správní orgán I. stupně k tomu uvedl, že žalobcem uvedené skutečnosti „*nemohou jakkoli ovlivnit skutečnost, že jsou naplněny zákonné podmínky pro odejmutí úředního oprávnění*“, a proto se jimi zabýval jen z hlediska stanovení doby, na kterou bylo Oprávnění žalobci odejmuto. Soud k tomu uvádí, že správní orgán I. stupně ani žalovaný nebyli oprávněni v řízení o odejmutí Oprávnění žalobci zákonnost těchto dříve vydaných rozhodnutí přezkoumávat, a proto ani nebyli povinni se k námitkám směřujícím do rozhodnutí vydaných v jiných správních řízeních jakkoliv vyjadřovat.
22. Jak vyplývá ze správního spisu, správní orgán I. stupně zahájil ve smyslu § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též jen „s. ř.“) řízení z moci úřední, a to doručením oznámení o zahájení správního řízení ze dne 2. 1. 2018, kterým jasně definoval předmět správního řízení, jenž se týkal odejmutí úředního oprávnění žalobci z důvodu opakovaného spáchání přestupku na úseku zeměměřictví, nikoliv přezkumu již pravomocných rozhodnutí o přestupcích (tehdy jiných správních deliktech), jichž se žalobce dopustil.
23. K námitce žalobce, že žalovaný pouze konstatoval naplnění zákonných podmínek pro odejmutí Oprávnění, soud uvádí, že ust. § 15 odst. 3 zeměměřického zákona

neumožňovalo správnímu orgánu, aby za situace, kdy se žalobce opakovaně dopustil spáchání přestupku, nerozhodl o odnětí Oprávnění. Zákonodárce v tomto ustanovení zcela jasně uvedl, že v případě opakovaného spáchání přestupku na úseku zeměměřictví ČÚZK odejme fyzické osobě úřední oprávnění. Zákonodárce v aplikovaném ustanovení nenechal prostor ke správnímu uvážení a ani k možnosti uložení jiného trestu či dokonce upuštění od potrestání. Pokud by zákonodárce zamýšlel, aby ČÚZK mohl při rozhodování zvážit skutečnost, že závažnost provinění nebyla tak vysoká, aby odůvodňovala odnětí oprávnění, tak by použil jinou zákonnou dikci, jak to učinil např. v ust. § 15 odst. 4 zeměměřického zákona, podle kterého ČÚZK může odejmout fyzické osobě úřední oprávnění podle § 13 odst. 1 písm. c) na základě pravomocného rozsudku, kterým byla uložena povinnost uhradit škodu způsobenou zeměměřickými činnostmi, jejichž výsledek ověřila; jde-li o fyzickou osobu s úředním oprávněním podle § 13 odst. 1 písm. d), může úřední oprávnění odejmout Ministerstvo obrany (srov. k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2018, č. j. 10 As 174/2017-27). Zákonodárce však v ust. § 15 odst. 3 zeměměřického zákona naprosto jednoznačně stanovil, že v případě, že se fyzická osoba opakovaně dopustí spáchání přestupku na úseku zeměměřictví, bude jí odejmuto oprávnění, a to na dobu nejvýše pěti let; jiný postup tak jako možný vůbec nepřipustil.

24. Správní orgán I. stupně tak mohl pouze posuzovat, zda se žalobce skutečně dopustil opakovaného spáchání přestupku podle § 15 odst. 3 zeměměřického zákona. Správní orgán I. stupně v této souvislosti správně uvedl, že žalobci byla rozhodnutím Inspektorátu ze dne 29. 7. 2015, č. j. ZKI CB-P3/239/2015-12, jež nabylo právní moci dne 15. 10. 2015 ve spojení s rozhodnutím ČÚZK ze dne 8. 10. 2015, č. j. ČÚZK-14002/2015-21/R uložena pokuta ve výši 5 000 Kč za porušení pořádku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 1 písm. c) bod 1. zákona o zeměměřictví ve znění účinném do 30. 6. 2017, čímž se dopustil jiného správního deliktu. Rozhodnutím Inspektorátu ze dne 18. 5. 2017, č. j. ZKI CB-P-1/109/2017-9, jež nabylo právní moci dne 9. 8. 2017 ve spojení s rozhodnutím ČÚZK ze dne 7. 8. 2017, č. j. ČÚZK-08452/2017-21/R, pak byla žalobci uložena pokuta ve výši 15 000 Kč za porušení pořádku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 1 písm. c) bod 1. zákona o zeměměřictví ve znění účinném do 30. 6. 2017, čímž se dopustil jiného správního deliktu.
25. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí konstatoval, že obě porušení pořádku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 1 písm. c) bod 1. zákona o zeměměřictví ve znění účinném do 30. 6. 2016, kterých se žalobce dopustil, byla spáchána v době před 1. 7. 2016 a byla posuzována jako jiné správní delikty. S účinností od 1. 7. 2017 se jednání naplňující stejnou skutkovou podstatu jako tehdejší jiný správní delikt podle § 17b odst. 1 písm. c) bod 1. zákona o zeměměřictví ve znění účinném do 30. 6. 2016, tj. nedodržení podmínek nebo povinností stanovených zeměměřickým zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo základní státní mapové dílo, považuje za přestupek podle § 17b odst. 2 písm. a) zeměměřického zákona ve znění účinném od 1. 7. 2017. Žalovaný také s odkazem na ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky správně uvedl, že ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tedy od 1. 7. 2017, se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, hledí jako na přestupky. Lze tak souhlasit se žalovaným, že pro účely posouzení naplnění podmínek pro odnětí úředního oprávnění podle § 15 odst. 3 zeměměřického zákona se na jiné správní delikty na úseku zeměměřictví, kterých se dopustil žalobce, hledí od 1. 7. 2017 jako na přestupky. Ve smyslu § 17c zeměměřického zákona ve znění účinném

od 1. 7. 2017 se tedy žalobce dopustil opakovaného spáchání přestupku, jelikož se opakovaného porušení povinnosti podle zeměměřického zákona dopustil v době do 3 let od právní moci rozhodnutí Inspektorátu ze dne 29. 7. 2015, č. j. ZKI CB-P3/239/2015-12. Jinými slovy, žalobce se opakovaně dopustil spáchání jiného správního deliktu na úseku zeměměřictví, přičemž ode dne 1. 7. 2017 jsou tyto jiné správní delikty považovány za přestupky, čímž byly splněny zákonem stanovené podmínky pro odnětí Oprávnění.

26. Žalobce taktéž namítal, že žalovaný neposuzoval závažnost provinění. Jak bylo uvedeno výše, správní orgány mohly (resp. musely) posuzovat závažnost provinění, pro které bylo žalobci odňato Oprávnění, pouze v rámci úvah týkajících se doby, na kterou má být žalobci Oprávnění odňato. Této povinnosti správní orgán I. stupně dostál, když ve svém rozhodnutí uvedl, že se jednalo o zakázky malého rozsahu, přestupky byly spáchány z nedbalosti a v případě popsaném v rozhodnutí Inspektorátu ze dne 29. 7. 2015, č. j. ZKI-CB-P-3/239/2015-12 podle dokumentace nerozhodoval žádný správní orgán. Správní orgán I. stupně dále vyhodnotil přístup žalobce, když uvedl, že k řízení přistupoval korektně a spolupracoval při objasňování zjištěných pochybení. Z těchto důvodů správní orgán I. stupně stanovil dobu, na kterou bylo žalobci Oprávnění odňato, na spodní hranici zákonem stanovené maximální doby pro odnětí. Toto hodnocení následně doplnil žalovaný v napadeném rozhodnutí tak, že doba 12 měsíců činí pouhou pětinu možné doby stanovené pro odnětí úředního oprávnění, a jedná se tak o dobu blízkou spodní hranici. Zároveň doplnil, že po uplynutí doby, na kterou bylo úřední oprávnění žalobci odňato, se úřední oprávnění automaticky neobnovuje, ale fyzická osoba musí znovu o jeho udělení písemně požádat podle § 14 odst. 2 zeměměřického zákona.
27. Soud se v tomto ohledu zcela ztotožnil s odůvodněním rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně, přičemž má za to, že při vyměřování délky odnětí Oprávnění správní orgány náležitě zohlednily nejen chování žalobce, ale i závažnost žalobcem spáchaných jiných správních deliktů (přestupků), přičemž rozhodly o stanovení doby, na kterou bylo Oprávnění žalobci odňato, na spodní hranici maximální zákonné délky, což soud považuje za zcela přiměřené. Soud se tak neztotožnil ani s námitkou žalobce, že žalovaný závažnost provinění ve svém rozhodnutí nikterak neposuzoval.
28. Protože soud neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl. Učinil tak bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
29. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen

advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. duben 2020

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu